

**UCHWAŁA NR XI/89/2025
RADY MIEJSKIEJ KRZYWINIA**

z dnia 28 kwietnia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzywiniu.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 art. 238 § 1, art. 237 § 3, w związku z art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), Rada Miejska Krzywinia uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi na Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzywiniu przekazanej do Rady Miejskiej Krzywinia przez Wojewodę Wielkopolskiego w dniu 24 lutego 2025 r. oraz zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji uznaje się skargę za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej Krzywinia do poinformowania Skarżących o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej

Hanna Frankiewicz

Uzasadnienie
DO UCHWAŁY NR XI/89/2025
RADY MIEJSKIEJ KRZYWINIA

z dnia 28 kwietnia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzywiniu.

Małżeństwo z Gminy Krzywiń złożyło skargę na Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzywiniu w dniu 15 stycznia 2025 roku do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu, Wydział Polityki Społecznej, która w dniu 24 stycznia 2025 roku została przekazana do rozpatrzenia wg. właściwości do Rady Miejskiej Krzywinia. Przewodnicząca Rady przekazała skargę do rozpatrzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 29 stycznia 2025 roku. W dniu 4 lutego 2025 roku zostało przesłane do skarżących pismo informujące o przekazaniu skargi do Komisji Skarg Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Krzywinia.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 7 lutego 2025 roku omówiła skargę, zapoznała się z wyjaśnieniami Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzywiniu oraz osób skarżących. Dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzywiniu odniosła się w wyjaśnieniach bezpośrednio do zarzutów określonych w skardze. Z wyjaśnień wynika, że Dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzywiniu podjęła wszelkie działania zgodne ze standardami obowiązującymi w jednostce.

Komisja zapoznała się również z dokumentacją prowadzoną przez Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Krzywiniu w tej sprawie i nie dopatrzyła się nieprawidłowości w działaniach Dyrektora ośrodka, o których pisali skarżący.

Uwzględniając zebrane materiały oraz wyjaśnienia Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzywiniu, Rada Miejska Krzywinia uchwałą IX/69/2025 Rady Miejskiej Krzywinia z dnia 24 lutego 2025 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzywiniu uznała skargę za bezzasadną.

Wojewoda Wielkopolski rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 19 marca 2025 r. stwierdził nieważność przedmiotowej uchwały ze względu na istotne naruszenie prawa.

W związku z powyższym Komisja Skarg, Wniosków i Petycji ponownie dokonała oceny zebranego materiału oraz zapoznała się z dodatkowymi pisemnymi wyjaśnieniami Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzywiniu i ustaliła co następuje.

Skarga dotyczyła niewłaściwego działania ośrodka pomocy społecznej. Skarga zawierała zarzuty związane z przebiegiem procedury „Niebieskiej Karty”, rzekomym nieprofesjonalnym traktowaniem rodziny, fałszywymi informacjami w dokumentacji oraz udostępnianiem danych osobom trzecim. Zawierała również zarzut bezpodstawnego skierowania wniosku do sądu. W szczególności, skarżący, twierdził, że od momentu założenia Niebieskiej Karty jest szykanowany. Jego rodzina została uznana za rodzinę patologiczną żyjącą z zasiłków. Skarżący twierdził, że doszło do gnębienia psychicznego i fizycznego rodziny, co skutkowało nawet utratą pokarmu u żony dla niemowlaka. Skarżący twierdził, że notatki sporządzone przez pracownika socjalnego i dzielnicowego zawierają kłamstwa dotyczące nie wpuszczania ich do domu. Dodatkowo, skarżący nie rozumie związku, jaki miała mieć szkoła ich dzieci z działaniami Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej. Skarżący uważa, że działania pracowników Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzywiniu są nieuzasadnione i prowadzą do ograniczenia jego praw. Twierdzi, że osoby zatrudnione w Miejsko-Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Krzywiniu traktowały jego rodzinę jak przestępców i rodzinę patologiczną żyjącą na zasiłkach. Dzieciom zarzucano kłamstwa, a żona nie została potraktowana z należytym

szacunkiem, gdy próbowała nakarmić synka. Skarżący twierdził, że wyproszono go ze spotkania i grożono negatywnymi konsekwencjami, jeśli będzie dalej przeszkadzał. Skarżący wskazał jako zarzut także fakt, że Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Krzywiniu, złożył do sądu pismo o ograniczeniu władzy rodzicielskiej nad dziećmi, bez wcześniejszego udzielenia mu informacji o takim zamiarze. Ponadto twierdził, że otrzymywał również groźby ze strony pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej w Krzywiniu, że jeśli będzie dalej domagał się wyjaśnień, zostanie pociągnięty do odpowiedzialności karnej i odszkodowawczej.

Skarga zawierała osiem głównych zarzutów, które w ocenie Komisji z następujących przyczyn nie znajdują potwierdzenia w zebranych materiałach:

1. Rzekome oczernianie rodziny przez pracowników Ośrodka

Nie potwierdzono, aby pracownicy MGOPS używali wobec skarżących określeń uwłaczających czy dyskredytujących. Nie odnaleziono żadnych zapisów, wypowiedzi ani dokumentów potwierdzających użycie zwrotów takich jak „patologiczna rodzina” czy „żyją z dzieci”. Zgromadzony materiał wskazuje, że działania instytucji miały charakter profesjonalny.

2. Niewłaściwe traktowanie członków rodziny

Procedury realizowane były zgodnie z obowiązującymi standardami, w atmosferze szacunku wobec uczestników. Komisja nie stwierdziła przypadków przemocy psychicznej ani fizycznej ze strony pracowników Ośrodka. Celem działań było wyłącznie dobro dzieci, zgodnie z przepisami dotyczącymi procedury „Niebieskiej Karty”.

3. Nieprawidłowy przebieg spotkania grupy roboczej

Dzieci przebywały na spotkaniu możliwie najkrócej, rozmowa miała charakter neutralny, wspierający i odbyła się w obecności psychologa.

Spotkanie z rodziną odbyło się zgodnie z procedurą określoną w wówczas obowiązujących przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. z 2011 r. nr 209 poz. 1245).

Zgodnie z § 17 ust. 2 ww. rozporządzenia, w przypadku, gdy istnieje podejrzenie, że dana osoba stosuje przemoc, nie uczestniczy ona w rozmowach prowadzonych z osobą doznającą przemocy. Zachowanie jednego z opiekunów (wulgaryzmy, agresja) zostało udokumentowane i ocenione jako niewłaściwe, jednak reakcje pracowników Ośrodka były spokojne i merytoryczne.

4. Nieprawdziwe informacje w dokumentacji

Dokumentacja sporządzona przez MGOPS oraz Policję została zweryfikowana i oceniona jako rzetelna. Komisja nie znalazła podstaw do stwierdzenia, że zawiera ona nieprawdziwe informacje. Wręcz przeciwnie – zapisy są spójne i logiczne, a zarzut nie został poparty dowodami.

5. Wniosek do sądu o ograniczenie praw rodzicielskich

Wbrew twierdzeniom skarżących, MGOPS nie wnioskował o ograniczenie władzy rodzicielskiej, lecz o wgląd w sytuację rodzinną. Zgodnie z art. 100 § 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. z 2023 r. poz. 2809 ze zm.), sąd opiekuńczy i inne organy władzy publicznej są obowiązane udzielać pomocy rodzicom, jeżeli jest ona potrzebna do należytego wykonywania władzy rodzicielskiej. Jeżeli dobro dziecka jest zagrożone to sąd opiekuńczy zgodnie z przepisem art. 109 § 1 Kodeksu może z urzędu lub na wniosek instytucji publicznej wszcząć odpowiednie postępowanie. Komisja ustaliła, iż złożenie takiego wniosku było wynikiem odmowy współpracy przez rodzinę i niemożności dalszego monitorowania sytuacji dzieci.

6. Groźby wobec rodziny

W rozmowach oraz korespondencji z rodziną padło pouczenie o możliwości podjęcia kroków prawnych w razie dalszego rozpowszechniania nieprawdziwych informacji, jednak nie miało to charakteru groźby, lecz służyło ochronie dobrego imienia MGOPS w Krzywiniu w związku z realizowanymi zadaniami publicznymi.

7. Przekazywanie informacji osobom trzecim

Nie stwierdzono, aby dane dotyczące sytuacji rodzinnej były udostępniane osobom nieuprawnionym. MGOPS kierował zapytania wyłącznie do szkół i przedszkoli, co jest zgodne z § 15 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” zgodnie, z którym przedstawiciel oświaty ma obowiązek udzielenia kompleksowych informacji rodzicowi, opiekunowi prawnemu, faktycznemu lub osobie najbliższej o możliwościach pomocy psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej oraz wsparcia rodzinie, w tym o formach pomocy dzieciom świadczonych przez instytucje i podmioty w zakresie specjalistycznej pomocy na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie.

8. Rozbieżności w dokumentacji przekazywanej do sądu

Nie znaleziono dowodów na istnienie rozbieżności w dokumentach kierowanych do sądu. Dokumentacja jest spójna i odpowiada treści wewnętrznych notatek i protokołów MGOPS.

Wnioski:

Wszystkie zarzuty zostały ocenione jako niepotwierdzone, opierały się na stwierdzeniach, które nie zostały poparte żadnymi dowodami i są sprzeczne z zebraną dokumentacją w przedmiotowej sprawie.

Działania Dyrektora MGOPS były zgodne z obowiązującym prawem, procedurami i etyką zawodową. Postępowanie toczyło się w ramach procedury „Niebieskie Karty” określonej w Ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 1249 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. z 2011 r. poz. 1245) (karta założona 27 lipca 2023 r.) Zgodnie z przepisami ustawy, gmina, w tym przypadku działająca poprzez MGOPS, podejmuje działania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej, w szczególności w ramach pracy w zespole interdyscyplinarnym. Zespół interdyscyplinarny opracowuje i przyjmuje regulamin określający szczegółowe warunki funkcjonowania zespołu interdyscyplinarnego oraz tryb i sposób powoływania grup diagnostyczny – pomocowych.

W celu dokonania diagnozy i oceny sytuacji w związku ze zgłoszonym podejrzeniem wystąpienia przemocy domowej, powołano grupę roboczą (zgodnie z obowiązującym wówczas nazewnictwem). Do zadań grupy roboczej należało w szczególności dokonanie, na podstawie procedury „Niebieskiej Karty”, oceny sytuacji domowej osób doznających przemocy domowej (małoletnich) oraz osób stosujących przemoc domową. W ramach kompetencji grupy roboczej leżało monitorowanie sytuacji osób doznających przemocy domowej, a także zagrożonych wystąpieniem przemocy domowej. Do zadań pracownika socjalnego powołanego do grupy roboczej należała w szczególności praca z osobami doznającymi przemocy domowej i opracowanie indywidualnego planu pomocy, zgodnie z ich uzasadnionymi potrzebami. Do zadań funkcjonariusza policji powołanego do grupy roboczej należała w szczególności praca z osobą stosującą przemoc domową. Wszystkie podjęte czynności objęte skargą, zostały podjęte na podstawie ww. obowiązujących przepisów prawa i wynikające z uprawnień i obowiązków podejmowanych w ramach procedury „Niebieskiej Karty”.

Zgodnie z treścią art. 109 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, jeżeli dobro dziecka jest zagrożone, sąd opiekuńczy posiada kompetencje do podjęcia stosownych środków prawnych w celu przeciwdziałania występującemu zagrożeniu. Natomiast na podstawie art. 572 §

1 Kodeksu postępowania cywilnego (dalej kpc) każdy, komu znane jest zdarzenie uzasadniające wszczęcie postępowania przed sądem opiekuńczym, obowiązany jest zawiadomić o nim sąd opiekuńczy. W przypadku MGOPS należy podnieść także § 2 tego przepisu, wskazujący, że ten obowiązek ciąży przede wszystkim na urzędach stanu cywilnego, sądach, prokuratorach, notariuszach, komornikach, organach samorządu i administracji rządowej, organach Policji, placówkach oświatowych, opiekunach społecznych oraz organizacjach i zakładach zajmujących się opieką nad dziećmi lub osobami psychicznie chorymi.

Natomiast na podstawie art. 570¹ § 1 kpc sąd opiekuńczy może zarządzić przeprowadzenie przez kuratora sądowego wywiadu środowiskowego w celu zebrania informacji dotyczących małoletniego i jego środowiska, a w szczególności jego zachowania się, warunków wychowawczych i życiowych, w tym sytuacji bytowej rodziny, przebiegu nauki małoletniego i sposobu spędzania czasu wolnego, jego kontaktów środowiskowych, stosunku do niego rodziców lub opiekunów, podejmowanych oddziaływań wychowawczych, stanu zdrowia i znanych w środowisku uzależnień małoletniego.

Zatem w świetle obowiązujących przepisów, biorąc pod uwagę stan faktyczny sprawy, ustalony w ramach procedury „Niebieskiej Karty”, na zespole interdyscyplinarnym ciążył prawny obowiązek zawiadomienia sądu o konieczności dokonania wglądu w sytuację rodziny ze względu na dobro dzieci.

Biorąc powyższe pod uwagę Rada Miejska nie dopatrzyła się naruszeń obowiązujących przepisów prawa i uznaje skargę za bezzasadną.

Mając powyższe na uwadze podjęcie uchwały jest zasadne.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

Zgodnie z dyspozycją art. 239 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego – Rada Miejska Krzywinia informuje, że wskutek uznania skargi za bezzasadną, jeśli Skarżący ponowi ją bez wskazania nowych okoliczności - wówczas Rada Miejska Krzywinia może podtrzymać swoje stanowisko (zaprezentowane powyżej) nanosząc odpowiednią adnotację w aktach sprawy – bez zawiadamiania o tym Skarżącego.